

Direcția generală a finanțelor publice județene a fost sesizată de către o societate cu privire la contestația depusă de aceasta împotriva Raportului de inspecție fiscală și a Deciziei de impunere, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de control ale A.N.A.F. - Activitatea de Control fiscal prin Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere, prin care s-au trasat în sarcina petentei impozit profit stabilit suplimentar, dobanzi și penalități.

În cadrul controlului, organele fiscale au efectuat verificare prin sondaj în conformitate cu prevederile HG 402/2000, Legii 414/2002 privind impozitul pe profit, HG 859/2002 privind Normele metodologice de aplicare a impozitului pe profit, Legii 571/2003 privind Codul Fiscal și HG 44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului Fiscal și a cuprins perioada trim IV 2000 - trim III 2004.

Petenta a obținut Certificat provizoriu de investitor în zona defavorizată și Certificat de investitor în zona defavorizată, în baza cărora beneficiază de facilitățile prevăzute în HG 813/1998, OUG 24/1998, aprobată și modificată prin Legea 20/1999, HG 525/1999, HG 728/2001.

Astfel, cu ocazia controlului au fost stabilite de către organele de inspecție fiscală o serie de cheltuieli care au influențat rezultatele exercițiilor financiare pe perioada trim IV 2000 - trim III 2004, reprezentând:

- documente înregistrate pe cheltuieli la o valoare mai mare decât valoarea reală înscrisă în aceste documente (chitanțe fiscale, bonuri fiscale, etc)
- facturi fiscale emise pe numele altor persoane juridice și fizice și nu pe numele societății;
- amortizarea unui mijloc fix înregistrat în baza unui aviz de însoțire a marfii, fără a exista faptic atât mijlocul fix în patrimoniul societății cât și factura fiscală aferentă în evidența contabilă a societății;
- ordine de deplasare întocmite pe numele unor salariați și care au fost stabilite de organele de poliție judiciară ca fiind întocmite în fals;
- contravaloarea unor facturi cu achiziționarea de articole de îmbrăcăminte;
- valoarea rămasă neamortizată aferentă mijloacelor fixe vândute;
- acordarea de tichete de masă salariaților ca urmare a delegațiilor efectuate de aceștia în afara localității pentru care s-a primit o indemnizație zilnică de delegare;
- valoarea indemnizației acordată administratorului care nu are calitate de salariat, precum și a salariaților pentru deplasări în țară și străinătate peste limita legală;
- dobanzi și penalități de întârziere, etc;

Organele de control au stabilit ca cheltuielile de natura celor de mai sus , conform prevederilor art 4 din HG 402/2000 , art 9 din Legea 414/2002 , art 9 din HG 859/2002 , art 21 din Legea 571/2003 , nu sunt cheltuieli aferente investitiilor nou create in zona defavorizata , prin urmare impozitul pe profit ce rezulta din recalcularea profitului impozabil nu poate fi scutit la plata potrivit art 6 lit (c) din OUG 24/1998 , privind regimul zonelor defavorizate , republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel , avand in vedere facilitatile de care beneficiaza societatea in zona defavorizata , organul de control a stabilit impozit pe profit scutit si impozit pe profit datorat bugetului de stat pe perioada 2000- septembrie 2004. Pentru nevirarea la termenele legale a impozitului pe profit stabilit suplimentar au fost calculate dobanzi de intarziere in conformitate cu prevederile HG 564/2000 , HG 1043/2001 , HG 874/2002 , HG 1513/2002 , precum si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile OG 26/2001 , OG 92/2003 republicata.

Activitatea de control fiscal - întrucât cu ocazia inspecției fiscale generale a constatat unele abateri și nerespectări ale normelor legale și a considerat că acestea întrunesc elementele infracțiunii- a înaintat , prin adresa un exemplar din Raportul de inspecție fiscală , Inspectoratului de Poliție al Jud. -Serviciul de investigare a fraudelor pentru a se continua cercetările, potrivit competențelor legale.

Prin contestația depusă petenta nu este de acord cu măsurile dispuse prin Raportul de inspecție fiscală și prin Decizia de impunere întocmite de organele fiscale privind modul de calcul a impozitului pe profit de catre petenta in perioada octombrie 2000- octombrie 2004 .

In data de 28.03.2000 societatea obtine certificatul provizoriu de investitor in zona defavorizata, iar ulterior certificatul definitiv de investitor in zona defavorizata in conformitate cu prevederile OUG nr 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate , republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

Pana la data obtinerii certificatului definitiv de investitor in zona defavorizata societatea nu a efectuat investitii in zona defavorizata , deci toate investitiile efectuate ulterior sunt considerate investitii nou create , respectiv bunuri amortizabile create sau achizitionate de la terte parti, inregistrate in evidentele financiar contabile ale societatii dupa declararea zonei defavorizate: terenuri , cladiri, masini, utilaje, instalatii, echipamente , mijloace de transport si bunuri necorporale definite conform Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale , republicata , cu modificarile si completarile ulterioare , asa cum este definita in art 1 lit c) din HG 728/ 2001 privind Normele Metodologice pentru aplicarea OUG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate.

Conform legii , societatea petenta beneficiaza de scutire de la plata impozitului pe profit pe toata existenta zonei defavorizate cu exceptia profitului realizat in zonele defavorizate , rezultat din efectuarea operatiunilor de lichidare a investitiei, din vanzarea de active corporale si necorporale , din castigurile

realizate din investitii financiare , din desfasurarea de activitati in afara zonei defavorizate, precum si cel rezultat din desfasurarea de activitati in alte domenii decat cele de interes pentru zonele defavorizate. Partea din profitul impozabil , aferenta fiecarei operatiuni/activitati prevazute la art 9 alin (2) din HG 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea OUG 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate , republicata , cu modificarile ulterioare , este cea care corespunde ponderii veniturilor obtinute din aceste operatiuni/ activitati in volumul total al veniturilor.

Petenta sustine ca organul de inspectie fiscala a corectat profitul impozabil al societatii in functie de constatările efectuate si aplica procentul operatiunilor impozabile la total impozit calculat , rezultand impozitul pe profit de plata.

In plus, prin cate o anexa intocmita pentru fiecare an fiscal , organul de inspectie fiscala mai calculeaza si un alt impozit pe profit ce se considera a fi datorat de societate prin inmultirea cheltuielilor nedeductibile ale societatii aferente ponderii veniturilor scutite cu procentul de 25%, cota de impozitare , prin aceasta incalcandu-se prevederile legislatiei specifice privind impozitul pe profit care precizeaza ca impozitul pe profit se calculeaza prin inmultirea profitului impozabil total (sau profitul impozabil ce corespunde ponderii veniturilor impozabile realizate in cazul zonelor defavorizate) cu cota de impozitare stabilita prin lege.

Prin adresa oficiala petenta a cerut parerea Serviciului Metodologie si asistenta contribuabili din cadrul DGFP. Raspunsul a fost evaziv ca aceste cheltuieli sunt nedeductibile fiscal, iar ulterior se raspunde ca cheltuielile nedeductibile nu sunt cheltuieli aferente investitiilor nou create desi s-a specificat faptul ca toate investitiile au fost efectuate dupa obtinerea certificatului de investitor in zona defavorizata iar pentru acestea se datoreaza impozit pe profit dar nu se precizeaza in baza la ce text de lege se concluzioneaza astfel.

Astfel petenta considera ca raspunsurile primite nu indreptateau organul de inspectie fiscala sa calculeze eronat impozit pe profit de plata, intrucat nu exista baza legala in acest sens.

Prin modul de calcul al impozitului de mai sus au fost incalcate si prevederile Codului Fiscal art 3 lit b) privind principiile fiscalitatii referitor la certitudinea impunerii , prin elaborarea de norme juridice clare , care sa nu conduca la interpretari arbitrare , iar termenele, modalitatea si sumele de plata sa fie precis stabilite pentru fiecare platitor, respectiv acestia sa poata urmari si intelege sarcina fiscala ce le revine, precum si sa poata determina influenta deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale astfel ca desi nu exista baza legala a fost calculat un impozit pe profit datorat.

Astfel ca petenta considera ca organul de control a stabilit in mod eronat impozit pe profit datorat la care se adauga dobanzile si penalitatile aferente .

Cauza supusa solutionarii este daca petenta putea cerea solutionarea pe fond a cauzei in conditiile in care s-a considerat ca faptele comise intrunesc

conditiile unei infractiuni si cauza a fost inaintata spre cercetare IPJ - Serviciul de Investigare a Fraudelor.

În fapt, organele de control ale A.N.A.F. - Activitatea de Control fiscal - au realizat un control privind modul de determinare si evidentiere si virare a obligatiilor fiscale catre Bugetul consolidat al Statului , precum si verificarea aspectelor solicitate de Inspectoratul de Politie conform adreselor oficiale.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei, respectiv din adresa rezultă că Activitatea de control fiscal- întrucât cu ocazia inspecției fiscale generale a constatat unele abateri și nerespectări ale normelor legale și a considerat că acestea întrunesc elementele infracțiunii- a înaintat un exemplar din Raportul de inspecție fiscală Inspectoratului de Poliție -Serviciul de investigare a fraudelor pentru a se continua cercetările, potrivit competențelor legale.

În drept, art. 183 din O.G. nr. 92 / 2003 republicată privind Codul de procedură fiscală la alin. (1) a) și alin. (3) prevede, cu privire la suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă- ca:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Astfel, organul de control a considerat că între stabilirea obligațiilor bugetare datorate, constatate prin raportul de inspecție fiscală și contestat de petentă, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei dedusă judecării.

În această situație, precizăm că organele administrativ- juridictionale nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speță o au organele de cercetare, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor care atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate de organele de control- potrivit principiului de drept " penalul ține în loc civilul", consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, unde legiuitorul a stipulat următoarele:

" Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale.”

Având în vedere cele precizate mai sus se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția generală a finanțelor publice- prin Biroul de soluționare a contestațiilor- nu se poate investi cu soluționarea pe

fond a cauzei - motiv pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru suma care face obiectul cauzei.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (3) din O.G. nr. 92 / 2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele prezentate se decide **suspendarea soluționării contestației** până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.